
Přístup veřejnosti k dokumentům 2017

Výroční zpráva Evropského
parlamentu

ÚVOD

Parlament, Rada a Komise uplatňují nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům, které mají v držení, od 3. prosince 2001.

V souladu s čl. 17 odst. 1 tohoto nařízení „Každý orgán jednou ročně zveřejní zprávu o předchozím roce, ve které uvede počet případů, ve kterých odepřel přístup k dokumentům, důvody tohoto odepření a počet citlivých dokumentů nezaznamenaných do rejstříku“.

Podle čl. 116 odst. 6 jednacího řádu Parlamentu předsednictvo Parlamentu přijme výroční zprávu uvedenou v čl. 17 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001.

METODIKA

Výroční zpráva Parlamentu za rok 2017 je vypracována podle této metodiky:

- počet prohlédnutých a požadovaných dokumentů se týká pouze specifikovaných dokumentů,
- do statistiky požadovaných dokumentů nejsou zahrnuty žádosti o velmi vysoký nebo blíže neurčený počet dokumentů, které orgán nebyl schopen identifikovat,
- počet žádostí o přístup k dokumentům zohledňuje žádosti jak o určité dokumenty, tak o blíže neurčený počet dokumentů,
- rozhodnutí o umožnění částečného přístupu se považuje za kladnou odpověď,
- opakované žádosti se mohou týkat původního rozhodnutí o odepření přístupu k danému dokumentu nebo o umožnění částečného přístupu k němu,
- za rok, kdy byla podána odpovídající opakovaná žádost, se považuje datum registrace původní žádosti.

OBSAH

<i>Shrnutí</i>	4
<i>KAPITOLA I Žádosti o přístup k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 v roce 2017</i>	5
A) Vývoj veřejného rejstříku dokumentů Parlamentu	5
B) Prohlížené a požadované dokumenty	6
B.1) Dokumenty prohlížené přímo	6
C) Počet žádostí	8
D) Profil žadatelů	11
<i>KAPITOLA II Vývojové tendence a specifické otázky</i>	14
A) Žádosti týkající se žádostí poslanců o proplacení výdajů a o příspěvky	14
B) Žádosti o dokumenty týkající se nabídkových řízení a zadávání veřejných zakázek	15
C) Konzultace s třetími osobami	16
<i>KAPITOLA III stížnosti předložené evropskému veřejnému ochránci práv a soudní případy</i>	18
A. Nové stížnosti.....	18
B. Právní přezkum.....	18
B.1) Nové případy	18
B.2) Rozsudky	19
<i>Závěrečné poznámky</i>	21

Výroční zpráva Evropského parlamentu o přístupu veřejnosti k dokumentům – 2017 (článek 17 nařízení (ES) č. 1049/2001)

Shrnutí

Číselné údaje

- Počet odkazů na dokumenty ve veřejném rejstříku opět vzrostl. Ke dni 31. prosince 2017 obsahovala databáze rejstříku 683 846 odkazů oproti 647 903 odkazům na konci předchozího roku.
- V roce 2017 uživatelé webových stránek veřejného rejstříku Parlamentu nahlédli do 95 014 dokumentů přímo prostřednictvím rejstříku. V tomtéž období Parlament prostřednictvím on-line formuláře nebo e-mailem 452 žádostí týkajících se 725 konkrétních dokumentů, což představuje oproti roku 2016 pokles o 10 %.
- Z výše zmíněných 452 žádostí se jich 84 týkalo dříve nezpřístupněných dokumentů.
- Celková míra kladných odpovědí v roce 2017 přesáhla 93 %.
- Parlament odepřel přístup k dokumentům ve 30 případech, zejména u žádostí o dokumenty týkající se poslanců.

Vývojové tendence

- Celkový počet žádostí o velmi vysoký nebo blíže neurčený počet dokumentů (žádostí o „všechny dokumenty související s“ určitou problematikou, „všechny dokumenty obsahující informace o“ konkrétním tématu nebo dokumenty pokrývající určité časové období apod.) poklesl v roce 2017 v porovnání s předchozím rokem o 31 %. K tomuto významnému poklesu došlo po jejich trojnásobném zvýšení mezi lety 2014 a 2015.
- Žadatelé se v průběhu roku 2017 i nadále velmi zajímali o dokumenty týkající se financování evropských politických stran a nadací. Podali však ještě více žádostí o přístup k dokumentům týkajícím se výdajů poslanců a příspěvků, které dostávají, nebo správy Parlamentu, jako např. k dokumentům týkajícím se postupu při zadávání veřejných zakázek.

KAPITOLA I

Žádosti o přístup k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 v roce 2017

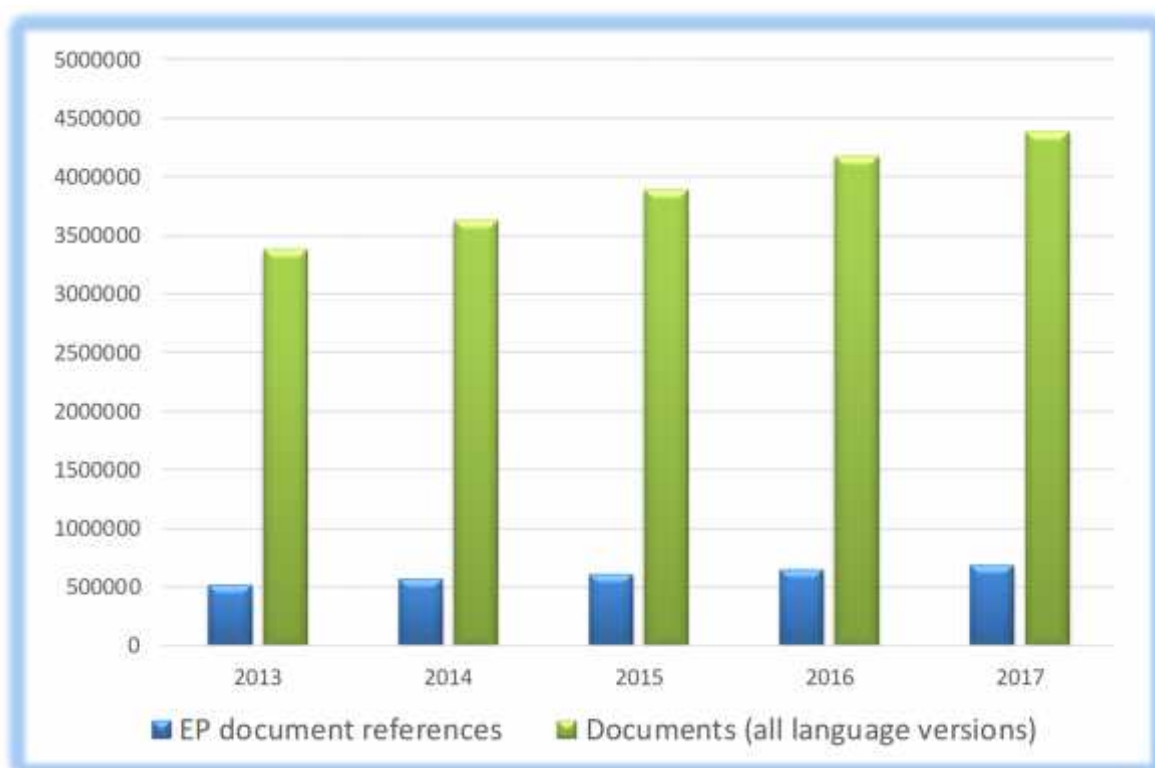
Kromě toho, že tato čísla a statistiky týkající se žádostí o přístup k dokumentům uvedených a projednaných ve výročních zprávách, včetně této zprávy, poskytují čtenáři přehledný obrázek o tom, jak Parlament v průběhu let uplatňuje nařízení (ES) č. 1049/2001, umožňují v této oblasti pozorovat také určitou vývojovou tendenci a výskyt určitých problémů.

A) Vývoj veřejného rejstříku dokumentů Parlamentu

Veřejný rejstřík dokumentů Parlamentu obsahuje většinou odkazy na legislativní dokumenty, příp. na jiné kategorie přímo přístupných dokumentů. Rejstřík byl vytvořen v roce 2002 s cílem dále zvýšit transparentnost a umožnit veřejnosti v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001 přístup k dokumentům tohoto orgánu.

Se zvýšením o 6 %, k němuž došlo předchozí rok, počet odkazů na dokumenty v databázi rejstříku ke dni 31. prosince 2017 dosáhl 683 846 (což se zohledněním různých jazykových znění představuje celkem 4 384 273 dokumentů). Ve veřejném rejstříku nebyl zaznamenán žádný citlivý dokument ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001.

(Obr. 1) Vývoj veřejného rejstříku dokumentů Parlamentu

B) Prohlížené a požadované dokumenty¹

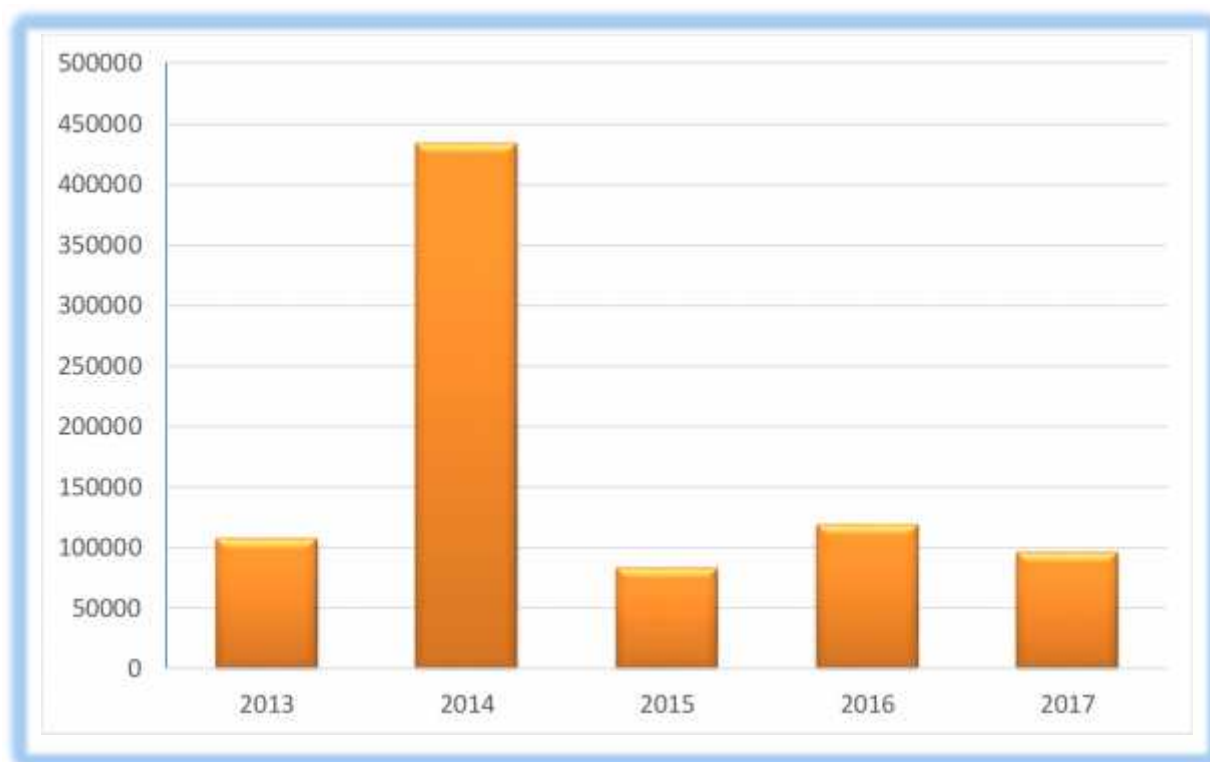
Téměř všechny dokumenty ve veřejném rejstříku dokumentů Parlamentu lze v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 1049/2001, v němž se uvádí, že orgány musejí zajistit maximální přístupnost svých dokumentů přímo, stáhnout na internetové stránce. Dokumenty, které nelze prohlížet přímo, je možné zpřístupnit na žádost podanou prostřednictvím on-line formuláře² nebo e-mailem.

B.1) Dokumenty prohlížené přímo

V roce 2017 zájemci přímo na internetových stránkách veřejného rejstříku Parlamentu nahlédli do 95 014 dokumentů. Je nutné podotknout, že toto číslo nezohledňuje nahlížení do dokumentů, k němuž došlo prostřednictvím jiných platforem spojených s databází rejstříku, včetně internetových stránek parlamentních výborů a skupiny odborníků Evropského parlamentu.

Mezi nejčastěji vyhledávané dokumenty patřily parlamentní otázky s písemnou odpovědí podle článku 130 jednacího řádu (25,4 %), odpovědi na parlamentní otázky (22,2 %), zprávy výborů (6,3 %) a dokumenty získané od Evropské komise (2,9 %).

(Obr. 2) Počet dokumentů prohlížených na internetových stránkách veřejného rejstříku dokumentů

¹ Tyto počty se týkají pouze specifikovaných dokumentů.

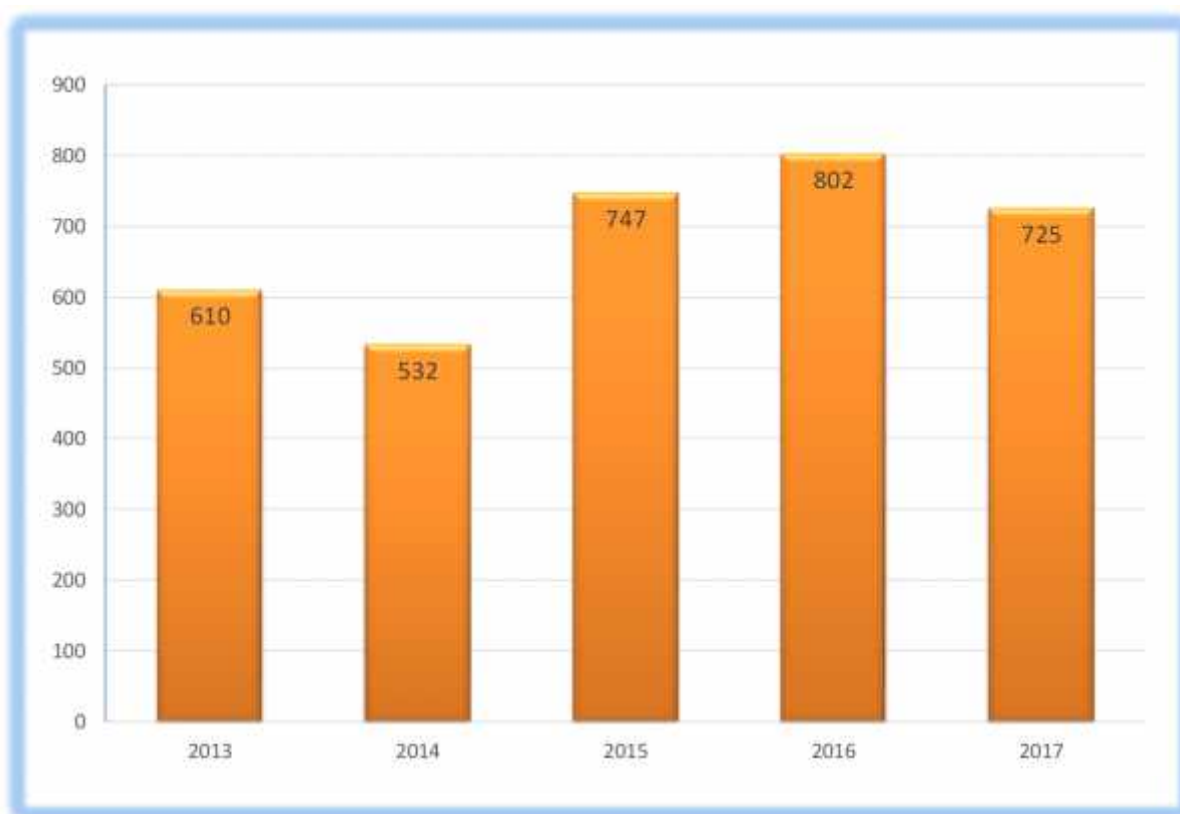
² <https://www.secure.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm?language=CS>.

B.2) Dokumenty požadované prostřednictvím on-line formuláře žádosti nebo e-mailem

V roce 2017 bylo od Parlamentu požadováno 725 specifikovaných dokumentů prostřednictvím on-line formuláře žádosti nebo e-mailem. To představuje pokles o 10 % v porovnání s počtem specifikovaných dokumentů požadovaných předcházející rok.

Stejně jako v předchozích letech toto číslo nezohledňuje žádosti o přístup k blíže neurčenému počtu dokumentů, jako jsou žádosti o přístup ke „všem dokumentům souvisejícím s“ určitou problematikou, „všem dokumentům obsahujícím informace o“ konkrétním tématu atd. Dokumenty, kterých se tyto žádosti týkají, nelze pro statistické účely kvantifikovat.

(Obr. 3) **Počet specifikovaných dokumentů požadovaných prostřednictvím on-line formuláře žádosti nebo e-mailem**

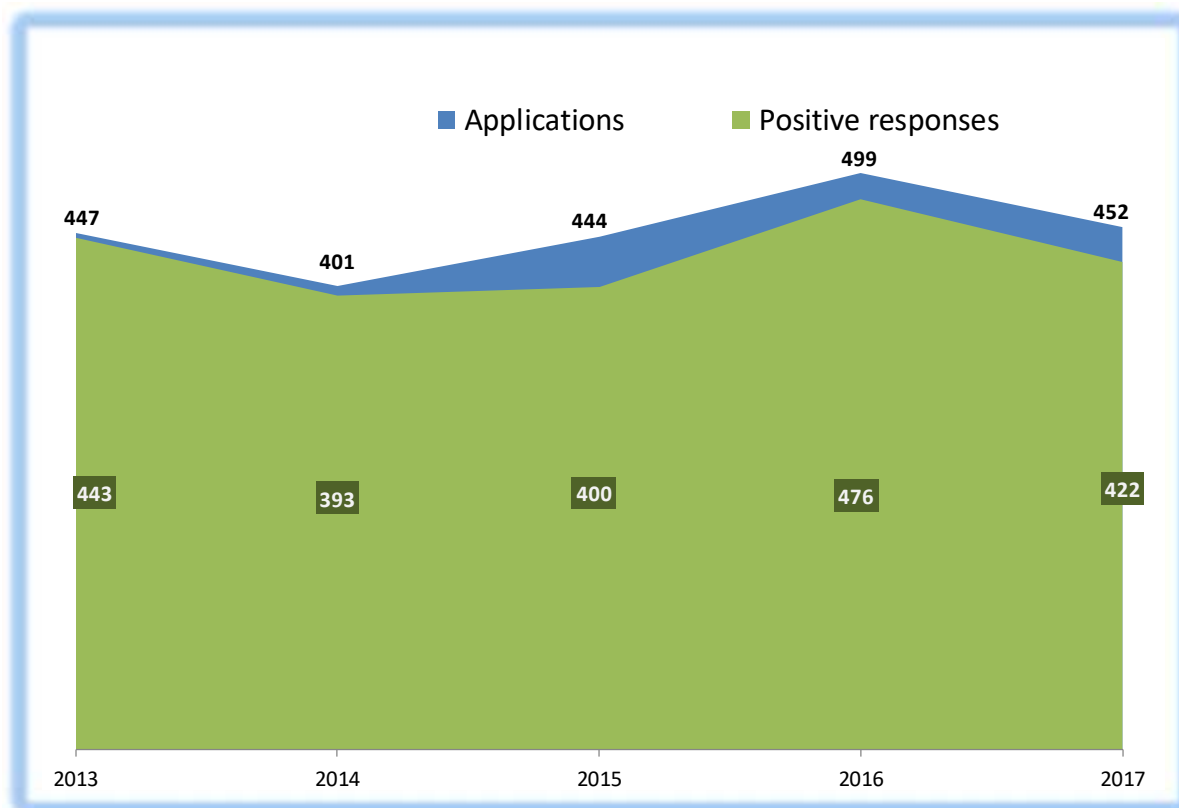
C) Počet žádostí

V roce 2017 Parlament obdržel 452 žádostí prostřednictvím on-line formuláře žádosti nebo e-mailem. 341 z nich se týkalo specifikovaných dokumentů, zatímco 101 se týkalo blíže neurčeného počtu dokumentů a deset pak interinstitucionálních konzultací v rámci „memoranda o porozumění“³ (viz kapitolu II, C).

Téměř 22 % všech žádostí podaných v roce 2017 usilovalo o to, zpřístupnit „všechny dokumenty související s“ určitou problematikou nebo „všechny dokumenty obsahující informace o“ konkrétním tématu. Zde je nutné podotknout, že v meziročním srovnání došlo k poklesu počtu těchto žádostí o neurčený počet dokumentů, jejichž vyřízení může být časově náročné.

Parlament ze 452 žádostí, které obdržel v roce 2017, vyřídil kladně 422 z nich. Toto číslo obsahuje 14 případů, kdy byl umožněn částečný přístup k požadovaným dokumentům.

(Obr. 4) **Počet žádostí a kladných odpovědí**

Z výše zmíněných 452 žádostí se jich 84 týkalo dříve nezpřístupněných dokumentů.

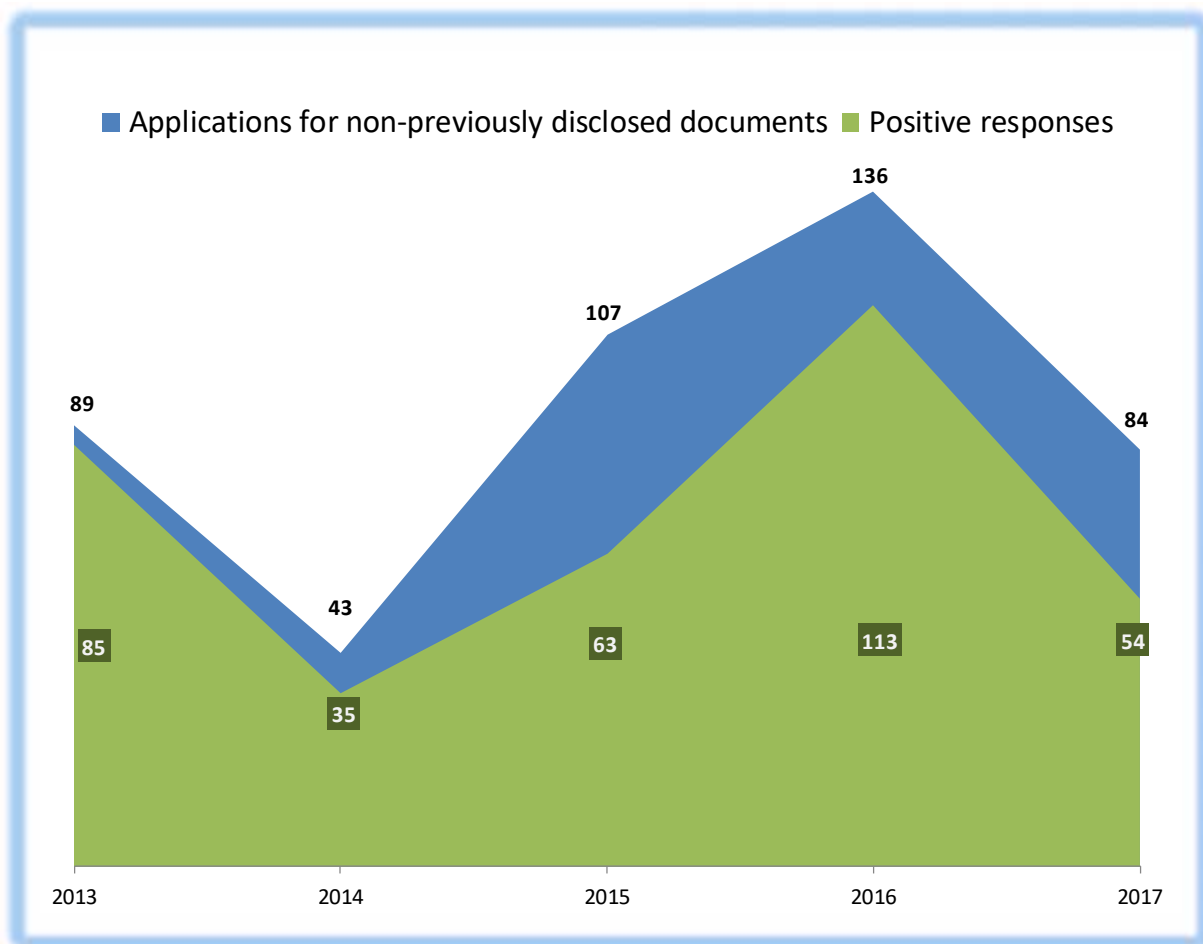
³ Memorandum o porozumění uzavřela oddělení Evropského parlamentu, Rady a Komise s cílem urychleně se zapojit do konzultací podle čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

Většina žádostí o dokumenty, které předtím nebyly zpřístupněny, se týkala politické práce poslanců a jejich žádostí o proplacení výdajů (26 %), správy Parlamentu (23 %), financování politických stran a skupin (15 %), právních stanovisek a soudních řízení (10 %) a trojstranných jednání (5 %).

V roce 2017 Parlament schválil 54 ze 84 žádostí o dříve nezpřístupněné dokumenty.

(Obr. 5) **Počet žádostí o dříve nezpřístupněné dokumenty a kladných odpovědí**

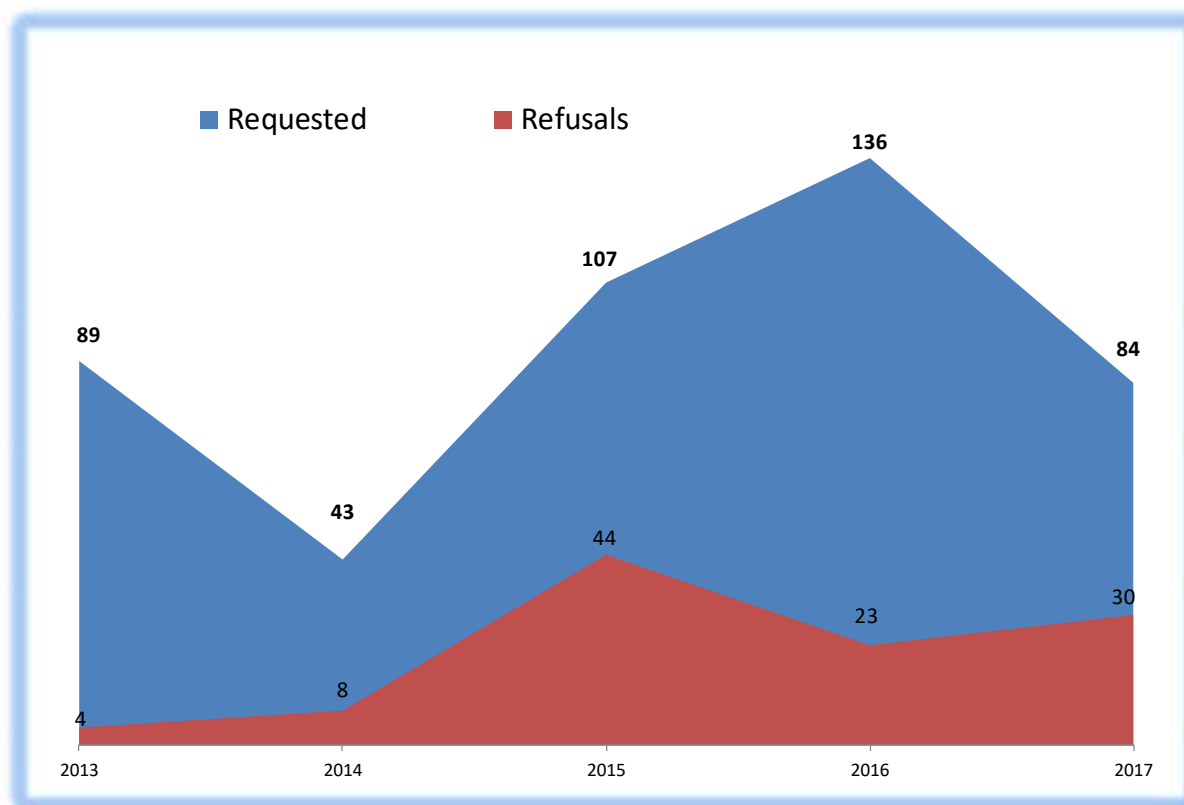
V roce 2017 Parlament odepřel možnost přístupu veřejnosti k dokumentům prostřednictvím rozhodnutí příslušného orgánu ve 30 případech.

Po původním zamítnutí žádostí bylo u Parlamentu podáno 11 opakovaných žádostí⁴. Ve všech těchto případech Parlament potvrdil svůj počáteční postoj.

V 17 ze 30 zamítnutých žádostí se požadované dokumenty týkaly poslanců. Devět případů se týkalo správy Parlamentu, u třech žádostí se jednalo o financování politických stran a skupin a jedna se týkala peticí.

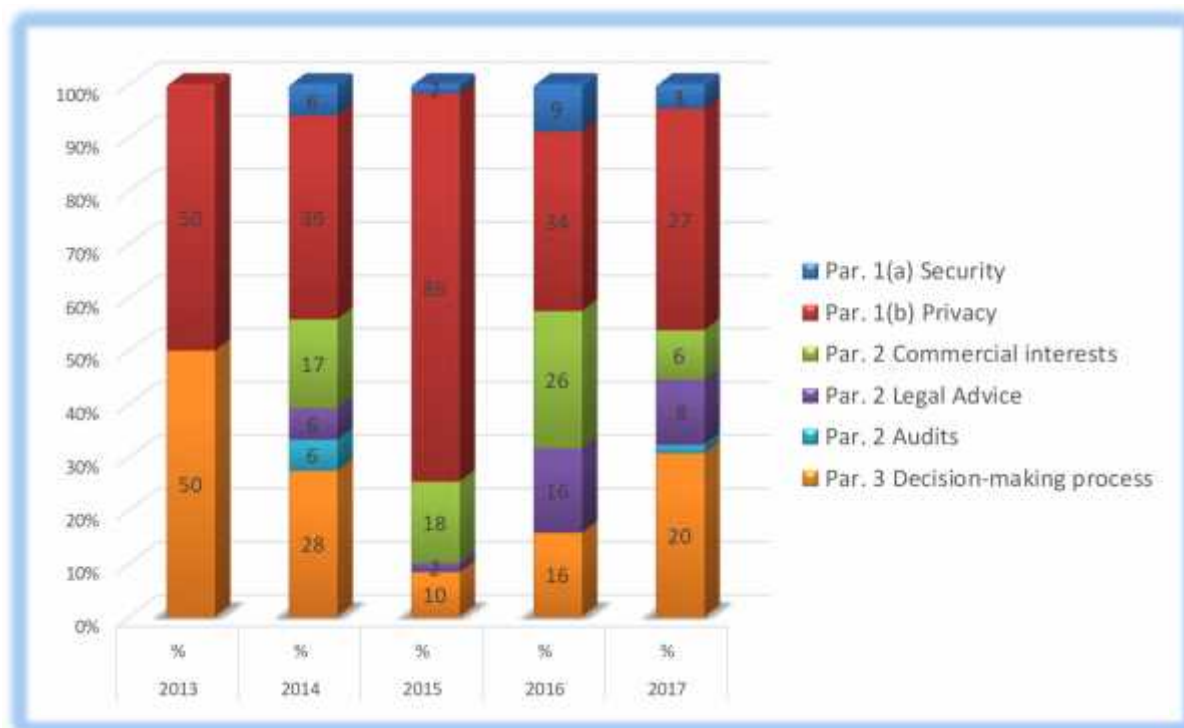
⁴ Opakované žádosti se mohou týkat celkového odepření přístupu nebo schválení pouze částečného přístupu (čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001). V roce 2017 byly v rámci jedné odpovědi vyřízeny 2 opakované žádosti.

(Obr. 6) **Počet žádostí o dříve nezpřístupněné dokumenty a zamítnutých žádostí**

Zamítnutí žádostí v tomto roce vycházelo v podstatě z povinné ochrany soukromí a osobnosti jednotlivců (čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001), rozhodovacího postupu daného orgánu (čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001), ochrany právních názorů (čl. 4 odst. 2 nařízení druhá odrážka (ES) č. 1049/2001) a obchodních zájmů fyzických a právnických osob (čl. 4 odst. 2 nařízení první odrážka (ES) č. 1049/2001).

(Obr. 7) **Míra využití výjimek podle článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001**

Závěrem lze shrnout, že míra kladných odpovědí Parlamentu byla v roce 2017 opět vysoká, celkově dosáhla zhruba 93 % a v případě dříve nezpřístupněných dokumentů činila 64 %.

D) Profil žadatelů⁵

Mezi žadateli byli nadále nejčastěji zastoupeni akademičtí a vědecko-výzkumní pracovníci (33 %) a dále zájemci z obchodního sektoru, organizací na ochranu životního prostředí a dalších zájmových skupin, kteří předložili souhrnně zhruba 20 % žádostí. Nejvyšší podíl žadatelů o dříve nezpřístupněné dokumenty tvořili se 16 % novináři.

Pokud jde o zeměpisné rozložení žadatelů mezi členskými státy, situace se nezměnila. Přibližně 18 % žadatelů pocházelo z Belgie – ze země s největším počtem žádostí, po níž následovalo v sestupném pořadí Německo (15 %), Španělsko (15 %), Francie (11 %) a Itálie (10 %). Ze třetích zemí pocházelo přibližně 4,6 % žádostí.

Podobně jako v předchozích letech zůstala v roce 2017 nejčastěji používaným jazykem žádostí angličtina (55 %), po které následovala francouzština (13 %), němčina (11 %) a španělština (4 %).

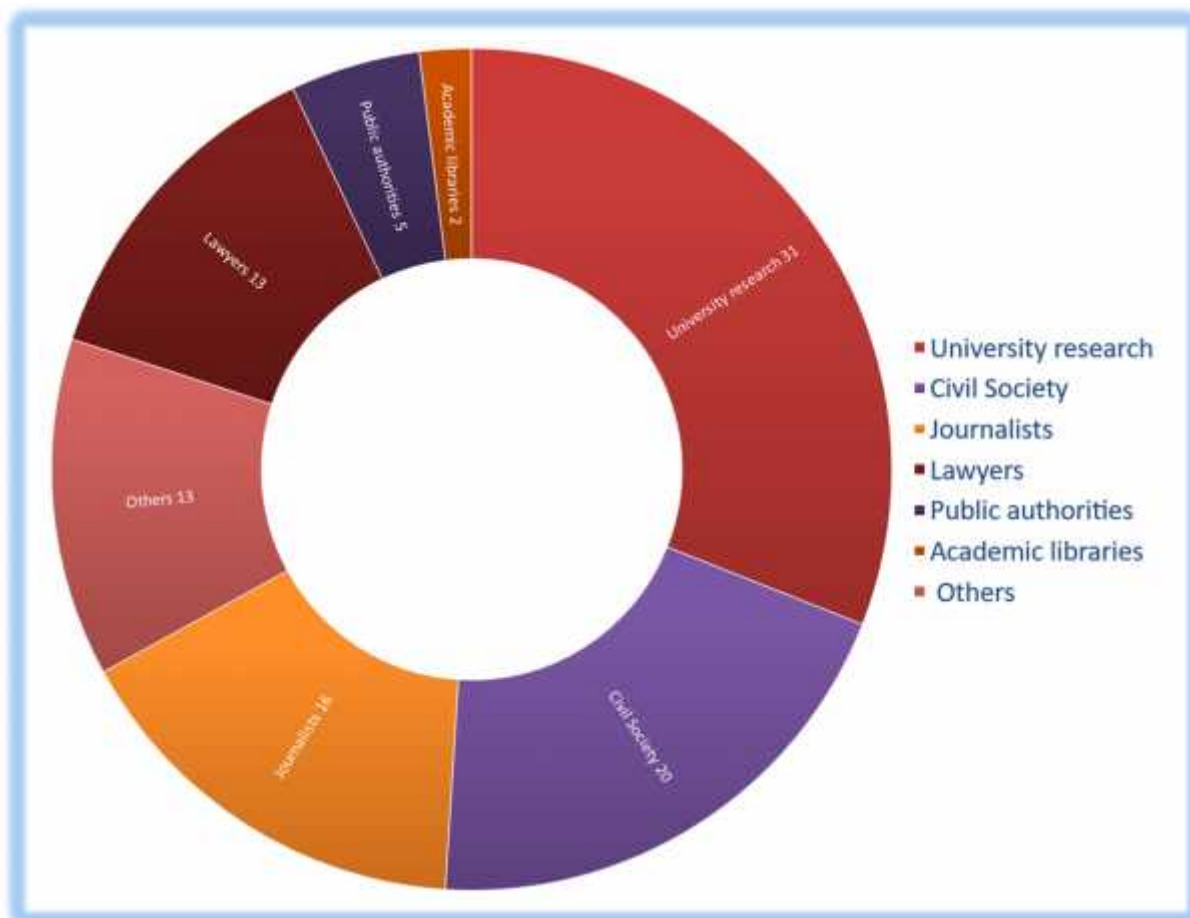
(Obr. 8) **Profil žadatelů o přístup k dokumentům v roce 2017**

(Obr. 8a) Státní příslušnost:

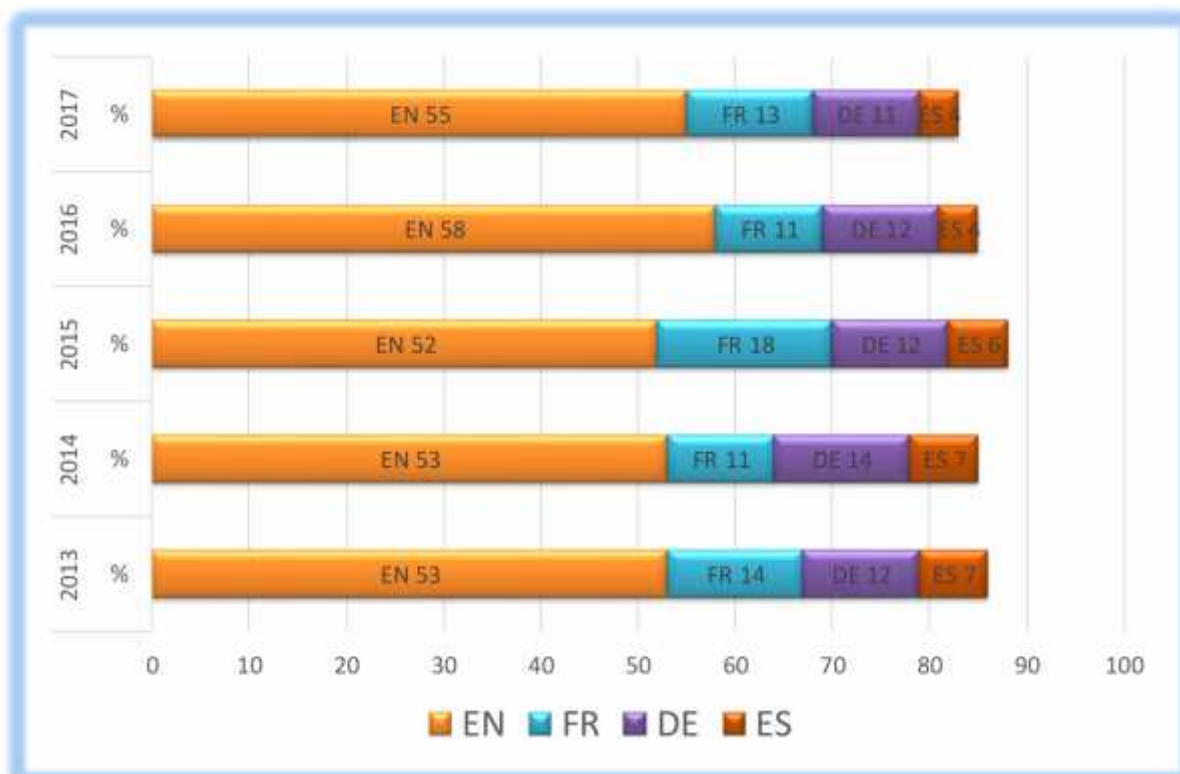
⁵ Údaje o profilu žadatelů jsou shromažďovány na základě informací, které uvedou v žádostech. Nicméně protože nařízení (ES) č. 1049/2001 nevyžaduje, aby žadatelé uváděli informace o své totožnosti, část z nich své zaměstnání neuvádí. Děje se tak zejména v případě žádostí zaslaných emailem.

(Obr. 8b) **Povolání**

(Obr. 8c) **Jazyk**

KAPITOLA II

Vývojové tendence a specifické otázky

Značnou část žádostí o přístup k dokumentům lze v současné době připsat na vrub významných událostí v Evropské unii či zejména důležité činnosti Parlamentu. Jistý počet žádostí z roku 2017 tak lze snadno dát do souvislosti s celostátními volbami v členských státech nebo s novinovými články o financování evropských politických stran, což je téma, kterému se specializovaný tisk v poslední době široce věnoval. Hlavní vývojové tendence v tomto roce však nebyly ani tak vyjádřením jednotlivých událostí, jako spíše dlouhodobého zájmu. Mezi témata, o něž byl prostřednictvím žádostí o přístup k dokumentům v posledním kalendářním roce největší zájem, patří žádosti poslanců o proplacení výdajů a o příspěvky a určité správní povinnosti Evropského parlamentu, jako jsou postupy při zadávání veřejných zakázek. Jak je vidět z nedávného řízení u Soudního dvora, o němž se bude hovořit níže, veřejnost má zájem o dokumenty a informace z této oblasti už řadu let.

A) Žádosti týkající se žádostí poslanců o proplacení výdajů a o příspěvky

V roce 2017 přetrvával zájem veřejnosti o přístup k dokumentům nebo informacím o příspěvcích či výdajích poslanců. Do této kategorie spadá 26 % veškerých žádostí o dříve nezpřístupněné dokumenty. Vzhledem k prohlášením uvedeným při slyšení u soudu nebo ve formulářích žádostí se zdá, že cílem těchto žádostí je zvýšit kontrolu veřejnosti nad využíváním veřejných prostředků, mj. příspěvku na všeobecné výdaje poslanců.

Postup Parlamentu

Činnost Parlamentu a jeho volených poslanců je ze své podstaty oddělena. Parlamentu proto nepřísluší rozhodovat o tom, zda osobní dokumenty, elektronická pošta, pracovní harmonogramy, dopisy nebo interní poznámky poslanců mají být zpřístupněny. Nejedná se totiž o dokumenty Parlamentu. V souladu s touto zásadou je však v čl. 116 odst. 2 jednacího řádu Parlamentu stanoveno, že pro účely přístupu k dokumentům jsou dokumenty vypracované jednotlivými poslanci Parlamentu považovány za dokumenty Parlamentu tehdy, pokud jsou předloženy podle jednacího řádu. Podle tohoto ustanovení se z žádostí poslanců o náhradu výdajů a o příspěvky předložené Parlamentu k úhradě skutečně stávají dokumenty Parlamentu, které spadají do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1049/2001. A právě o tyto dokumenty mají občané nebo organizace ve svých žádostech tak často zájem.

Při zpracovávání žádostí o přístup k dokumentům týkajícím se poslanců přihlíží Parlament k čl. 116 odst. 2 jednacího řádu a často se na jejich zpracování uplatňuje také čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001 o ochraně soukromí a osobnosti jednotlivců.

Žádosti o proplacení výdajů a o příspěvky obsahují celou řadu osobních údajů, jak jsou definovány v nařízení (ES) č. 45/2001. Parlament proto ve většině těchto případů musí přístup k uvedeným dokumentům na základě ochrany soukromí a osobnosti jednotlivců, jak

je stanoveno v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001 ve spojitosti s nařízením (ES) č. 45/2001⁶, zamítnout.

Postoj Parlamentu, pokud jde o přístup k dokumentům, podporují pokyny přijaté předsednictvem dne 20. února 2008 na základě osvědčených postupů dodržovaných v parlamentech členských států. V souladu s těmito pokyny se nezveřejňují podrobné rozpisy částek, které byly skutečně vyplaceny jednotlivým poslancům, ačkoli poslanci mají možnost zveřejnit informace, o něž se chtějí s veřejností podělit.

B) Žádosti o dokumenty týkající se nabídkových řízení a zadávání veřejných zakázek

Další tendencí, která byla v roce 2017 patrná a která si zaslouží zmínku v této zprávě, je zájem veřejnosti o přístup k dokumentům o zadávání veřejných zakázek. Žádosti o přístup k dokumentům týkajícím se postupů při zadávání veřejných zakázek podle nařízení (ES) č. 1049/2001 podávají předkladatelé nabídek a někdy také vědecko-výzkumní pracovníci nebo novináři. Tento druh žádostí poukázal v průběhu času na celou řadu problémů, z nichž se některé, i když ne všechny, podařilo v roce 2017 vyřešit.

Nadměrné množství dokumentů

Na rozdíl od právních předpisů některých členských států neobsahuje nařízení (ES) č. 1049/2001 žádné ustanovení o nekorektních nebo zjevně nerozumných žádostech. Někteří žadatelé však žádají o přístup k velmi rozsáhlým dokumentům či velmi objemným souborům a tyto komplexní žádosti mohou vést k výrazné administrativní zátěži kladené na orgán. Jejich vyřizování často vyžaduje důkladnou průzkumnou činnost, podrobné analýzy a zapojení různých oddělení v rámci Parlamentu.

V takových případech má Parlament možnost prodloužit zákonem stanovenou lhůtu pro odpověď žadateli o dalších 15 pracovních dnů podle čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001 a neformálně se s žadatelem poradit s cílem nalézt přijatelné řešení v souladu s čl. 6 odst. 3 téhož nařízení. Tyto možnosti však nejsou vždy dostatečné či vhodné. Bez zapojení dohody mezi žadatelem a Parlamentem ve věci zúžení rozsahu žádosti na přijatelné množství dokumentů až do nedávné doby neexistoval soudně prověřený způsob skutečného řešení velké administrativní zátěže, kterou s sebou tyto žádosti přinesly.

Soudní dvůr zdůraznil, že v určitých případech, kdy by objem dokumentů nebo částí, které mají být cenzurovány, představoval nerozumné množství administrativní práce, by měla zásada proporcionality orgánům a institucím umožňovat zvažovat zájem o přístup veřejnosti a pracovní zátěž, kterou by vyřízení žádosti přineslo. Tato možnost a podmínky pro její použití byly v současnosti uznány a stanoveny Soudním dvorem ve věci *T-136/15, Evropäiki Dynamiki v. Parlament*. Věc se týkala žádosti o přístup k veškerým dostupným informacím o všech žádostech o cenové nabídky, které vydal Parlament ve všech příslušných částech týkajících se rámcové smlouvy pro služby v oblasti IT.

Soudci potvrdili, že pokud neexistuje žádná alternativa k individuálnímu posouzení požadovaných dokumentů, v rámci nichž takový přezkum představuje nepřiměřenou pracovní zátěž, a pokud se orgán neúspěšně snažil dosáhnout dohody s cílem snížit rozsah

---

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1–22.

žádosti, orgán může platně odepřít přístup k dokumentům na základě nadměrné pracovní zátěže.

Zvláštní případ dokumentů týkajících se financování evropských politických stran

Evropské politické strany a evropské politické nadace mohou v zájmu získání finančních prostředků ze souhrnného rozpočtu Evropské unie určeného k financování jejich činnosti v průběhu rozpočtového roku v reakci na roční výzvu k předkládání návrhů podat žádost o grant vždy před začátkem rozpočtového procesu.

Postup financování byl původně ustanoven v nařízení (ES) č. 2004/2003 a pravidla týkající se této věci poskytly přímou propagaci konkrétních informací. Parlament současně obdržel řadu žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001, či o informace o řízení procesu financování, jejichž zveřejnění není výslovně stanoveno. Několik z těchto žádostí usilovalo o získání přístupu k dokumentaci žádostí politických stran o grant. Podrobnosti grantových žádostí a citlivost informací, které obsahují, jsou takové, že pokud bylo požadováno zveřejnění žádosti podle nařízení (ES) č. 1049/2001, Parlament většinou dojde k závěru, že ji nelze zveřejnit, aniž by byly ohroženy ústřední cíle a činnosti organizace. V důsledku toho musel být přístup ke grantovým žádostem odepřen, aby byly chráněny obchodní zájmy stran nebo nadací v souladu s čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení (ES) č. 1049/2001.

Došlo však ke změnám, vzhledem k tomu, že nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 vstoupilo v platnost a nahradilo nařízení (ES) č. 2004/2003 s účinkem od rozpočtového roku 2018. Nové nařízení nejenže stanovilo zřízení Úřadu pro evropské politické strany a evropské politické nadace (dále jen „úřad“), což je nezávislý subjekt, který spravuje registrace evropských politických stran a nadací, ale stanovilo rovněž automatické zveřejňování informací a dokumentů týkajících se těchto politických stran a nadací přímo ze strany úřadu. V důsledku toho Parlament očekává, že se počet žádostí o přístup k dokumentům o politických stranách a nadacích výrazně sníží.

C) Konzultace s třetími osobami

Pokud je Parlament požádán podle nařízení (ES) č. 1049/2001 o posouzení možnosti zveřejnění dokumentu, který má v držení, ale který pochází od třetí strany, může mít Parlament potřebu obrátit se na původce dokumentu, co se týče jeho postoje ke zveřejnění dokumentu. Autor dokumentu má většinou lepší pozici k posouzení toho, zda může být zpřístupněn, než jeho příležitostný držitel.

Interinstitucionální konzultace

V případě, že třetí stranou je Komise či Rada, Parlament konzultuje třetí stranu pomocí konkrétního memoranda o porozumění, které tyto tři orgány přijaly v roce 2002. Podle téhož memoranda je rovněž Parlament konzultován Komisí nebo Radou v případě žádosti o zpřístupnění dokumentu pocházejícího z Parlamentu.

Všechny tři orgány se v rámci této dohody zavázaly k vykonání těchto předběžných konzultací v časovém rámci, který jim umožní dokončit zpracování žádostí o přístup k dokumentům v rámci povinné lhůty stanovené nařízením (ES) č. 1049/2001. Tento proces rovněž umožní orgánu, který vyřizuje žádost, aby lépe porozuměl požadovaným

dokumentům a příslušným zájmům před přijetím rozhodnutí. V roce 2017 se Parlament podílel na deseti konzultacích na základě memoranda o porozumění.

Konzultace s třetími stranami

Pokud je Parlament požádán podle nařízení (ES) č. 1049/2001 o posouzení možnosti zveřejnění dokumentů, které má v držení, ale které pochází od třetí strany, kterou není Rada ani Komise, je Parlament povinen obrátit se na původce dokumentu ve věci jeho zveřejnění, vzhledem k tomu, že není jasné, zda dané dokumenty mají či nemají být zveřejněny. Skutečnost, že tyto třetí strany se výslovně nezavázaly k odpovědi na konzultace v rámci stanovené lhůty, zkomplikovala manipulaci s danou žádostí.

Poté, co Soudní dvůr ve svém rozhodnutí ve věci C-213/15 P potvrdil názor, podle něhož se má pro účely nařízení (ES) č. 1049/2001 s dokumenty předkládanými soudu zacházet jako s jakýmkoli jiným dokumentem, Parlament v červenci obdržel žádosti o přístup k veškerým informacím týkajícím se několika řízení, na kterých se Parlament podílel. To vedlo k zahájení kola konzultací Parlamentu se všemi stranami, jejichž dokumenty měl Parlament k dispozici, včetně dokumentů náležících několika členským státům. Parlament nakonec požadované dokumenty zpřístupnil, neboť jejich autoři potvrdili, že mohou být zpřístupněny. V opačném případě Parlament stanovil, na základě výjimky z práva na přístup stanovené v nařízení (ES) č. 1049/2001 a s ohledem na judikaturu, že požadované dokumenty nemohou být zveřejněny.

KAPITOLA III

stížnosti předložené evropskému veřejnému ochránci práv a soudní případy

---

Stížnosti podané evropskému veřejnému ochránci práv a soudní řízení v souvislosti s prováděním nařízení (ES) č. 1049/2001 ze strany Parlamentu jsou často příležitostí pro správní orgány, aby doladily své postupy v oblasti přístupu k dokumentům nezávisle na výsledku probíhajícího řízení. Tato kapitola podává informace o stížnostech podaných veřejnému ochránci práv v roce 2017 a probíhajících soudních řízeních.

A. Nové stížnosti

— stížnost 611/2017 a stížnost 895/2017

Novinář, jehož žádosti o přístup k dokumentům týkajících se zejména osobních údajů zaměstnanců byly zamítnuty, podal na jaře roku 2017 dvě stížnosti veřejnému ochránci práv. Tyto dvě stížnosti jsou velmi podobné. První z nich se týká rozhodnutí Parlamentu prodloužit lhůty pro vyřizování žádostí žadatele, a skutečnost, že Parlament odepřel přístup ke konkrétním dokumentům. V druhé stížnosti žadatel tvrdil, že Parlament opět nepřiměřeně prodloužil lhůtu pro odpověď, že neprávem odmítl přístup ke konkrétnímu dokumentu a že Parlament registruje některé dokumenty způsobem, který není v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001.

Útvary veřejného ochránce práv přezkoumaly dokumenty, o které se jednalo v létě roku 2017. V tuto chvíli Parlament očekává závěry veřejného ochránce práv.

— stížnost 1956/2017

V listopadu předložil žadatel veřejnému ochránci práv stížnost v souvislosti s žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům, které obsahují osobní údaje členů Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů. Vyšetřování bylo mezitím uzavřeno bez potřeby následných opatření.

B. Právní přezkum

B.1) Nové případy

Rozhodnutí Parlamentu ve věci přístupu k dokumentům jsou relativně zřídka zpochybněna. Letos byla k Soudnímu dvoru podána pouze jedna žaloba na neplatnost.

Profesor evropského práva v červenci podal žalobu na zrušení rozhodnutí ze dne 3. dubna 2017, kterým Parlament odepřel přístup veřejnosti k rozhodnutí Parlamentu ze dne 8. července 2015 na základě toho, že uvedené rozhodnutí bylo samo zpochybněno před Soudním dvorem, a že jeho zpřístupnění by ohrozilo soudní řízení (věc T-421/17, Leino-Sandberg v. Parlament).

B.2) Rozsudky

Na začátku roku existovaly tři nevyřešené případy týkající se přístupu k dokumentům a Evropského parlamentu: Věc T-136/15 – *Evropäiki Dynamiki v. Parlament* (zadávání veřejných zakázek), věc T-540/15 – *De Capitani v. Parlament* (dokumenty z třístranných jednání) a věci T-639/15 až T-666/15, *novináři v. Parlament* (příspěvky a výdaje poslanců). Soudní dvůr uspořádal v průběhu roku slyšení na každé z těchto témat a od té doby vydal rozhodnutí ve věci T-136/15, *Evropäiki Dynamiki v. Parlament* a ve věci T-540/15, *De Capitani v. Parlament*.

1) Věc T-136/15 – Evropäiki Dynamiki v. Parlament

V tomto případě žadatel požádal Parlament o přístup k veškerým dostupným informacím týkajícím se všech žádostí o nabídky, pokud jde o počet nabídkových řízení. Parlament informoval žadatele o tom, že vzhledem k velmi rozsáhlému množství dokumentů, které je třeba individuálně posoudit, nebude moci dodržet lhůty stanovené nařízením (ES) č. 1049/2001 o přístupu k dokumentům, a navrhl žadateli, aby bylo hledáno přijatelné řešení ve smyslu čl. 6 odst. 3 uvedeného nařízení. Žadatel tento návrh odmítl. V této souvislosti Parlament odmítl přístup ke všem požadovaným dokumentům a uvedl, že objem práce při jejich posuzování byl nepřiměřený.

Soudní dvůr potvrdil stanovisko Parlamentu, podle nichž mohl orgán odmítnout přístup k dokumentům z důvodu nepřiměřené administrativní zátěže. Soudní dvůr konstatoval, že orgán může odepřít přístup k dokumentům na základě nepřiměřené pracovní zátěže za předpokladu, že 1) pracovní zátěž, kterou představuje individuální přezkum požadovaných dokumentů, je nepřiměřená, 2) orgán konzultoval záležitost s žadatelem s cílem nalézt přijatelné řešení a 3) orgán skutečně prostudoval všechny jiné případné možnosti provedení individuálního posouzení.

Toto zjištění je třeba zaznamenat pro případy, které by bylo obtížné zpracovat ve lhůtách stanovených nařízením (ES) č. 1049/2001.

2) Věc T-540/15 – De Capitani v. Parlament (dokumenty ze třístranných rozhovorů)

V projednávané věci se žadatel domáhal zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 8. července 2015 poskytnout veřejnosti pouze částečný přístup ke dvěma vícesloupcovým dokumentům vztahujícím se k probíhajícím interinstitucionálním jednáním o legislativním návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o Agentuře Evropské unie pro spolupráci a vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (Europol).

Soudní dvůr uspořádal v září roku 2017 slyšení a dne 22. března 2018 vydal rozsudek. Soudci tvrdili, že Parlament neprokázal, že by plné zveřejnění požadované vícesloupcové tabulky před dokončením legislativního postupu vážně narušilo legislativní proces. V důsledku toho zrušil rozhodnutí Parlamentu pro nedostatek odůvodnění.

3) Věci T-639/15 až T-666/15 – Psara e.a. v. Parlament (příspěvky pro poslance a jejich výdaje)

V listopadu 2015 podala řada novinářů k Tribunálu 29 žalob v návaznosti na rozhodnutí Parlamentu odepřít veřejnosti přístup k doprovodným dokumentům týkajícím se výdajů poslanců a příspěvků pro ně z důvodu ochrany soukromí a osobnosti jednotlivců.

Co se týče počtu požadovaných dokumentů, jednalo se řádově o stovky tisíc. Poté, co Parlament odmítl žádostem vyhovět, a to především na základě ochrany soukromí fyzických osob stanovené nařízením (ES) č. 1049/2001 a rovněž na základě toho, že není možné posoudit tak velký počet požadovaných dokumentů, který nebyl snížen na přijatelnou výši, se žadatelé domáhali zrušení před Tribunálem. Slyšení se uskutečnilo v říjnu roku 2017. Rozsudek se očekává v roce 2018.

Závěrečné poznámky

Tak jako pravomoci Parlamentu od vstupu nařízení (ES) č. 1049/2001 v platnost postupem času vzrostly, zvýšil se rovněž zájem veřejnosti o tento orgán. Lidé jsou ve větší míře obeznámeni se skutečností, že Parlament automaticky a přímo zveřejňuje téměř všechny legislativní dokumenty, které jsou v rámci tohoto orgánu vytvořeny. S tím souvisí fakt, že počet mylných žádostí o přístup k dokumentům, které jsou již veřejně přístupné, poklesl a vzrostlo množství žádostí specializovanějších. Mnoho žadatelů, novinářů či výzkumných pracovníků usiluje o přístup k interním zprávám a informacím o administrativních úkonech orgánu. Toto zaměření bude pravděpodobně přetrvávat, a dokonce se má zvyšovat s nadcházejícími volbami do Evropského parlamentu v roce 2019.

Počet žalob na neplatnost jeho rozhodnutí v uvedené oblasti a rovněž nedávné kladné rozhodnutí Soudního dvora ve věci T-136/15 uvádí, že Parlament obecně udržuje správnou rovnováhu mezi právem na přístup k dokumentům a výjimkami z tohoto práva.